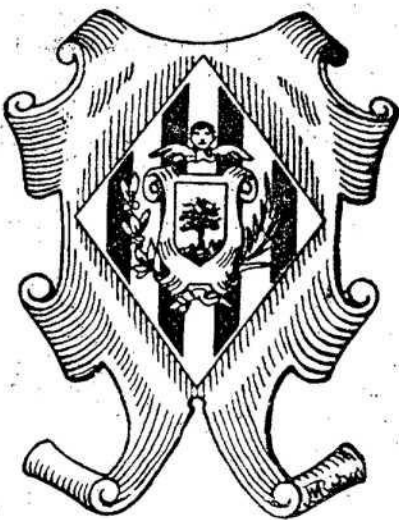

El Baix Penedès

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Vendrell, trimestre, 2'00 ptes; Fora, 2'25; Extranger, 3'00
Número corrent, 20 cèntims
ANUNCIS A PREUS CONVENCIONALS
REMITTIS: 20 CÈNTIMS LINEA
No s'admeten escrits sense firma — No es tornen els originals
ADMINISTRACIÓ: IMPREMTA RAMON

Franqueo
concertado

La vila honora les despulles d'un heroi seu

En la cruenta lluita que tenim entaulada contra el maleït feixisme i que ve costant un riu de sang i una munió de vides als renglers antifeixistes de les terres ibèriques, el destí ha volgut que també a la vila nostra li correspongués la seva part i s'ha vist contristada amb la pèrdua del jove conveí Carles Altès i Toldrà,

No és hora de deixar-nos abatere per aquests sensibles cassos, lamentabilíssims si posem per damunt de tot la sensibilitat individual; és hora, si, de fer honor als que cauen en aquesta lluita i ofrenen en ella la vida. Qui tal fa te honor a que se li reconeixi l'heroisme i se li escriu el nom en lletres de relleu en la història. Qui cau en aquesta lluita maleïda s'ha fet creditor a la més sentida gratitud, doncs dona tot el que té i tot el que és per ajudar a aconseguir la victòria. Qui traspasa en aquestes condicions es mereix una llàgrima d'agraïment i de tristesa que raja dels nostres ulls produïda per un estat sentimental, però que en rodolar cara avall ens obra l'arborament sentimental i ens fortifica més en el compliment dels nostres deures.

L'exemple de cada un d'aquests herois caiguts en el front per la metralla feixista és un alligonament indefugible per els que estem a la rera-guarda; ells ens demostren a tots els deures sagrats a que estem sotmesos en aquestes hores cruels i de forta responsabilitat; ells ens parlen al cor i al cervell dictant-nos el camí a seguir; ells són l'alligonament més palès de com i de quina manera ens hem de comportar i sense aquests sacrificis, cruels i sensibles, els més sensibles certament no fora possible la fe en la victòria.

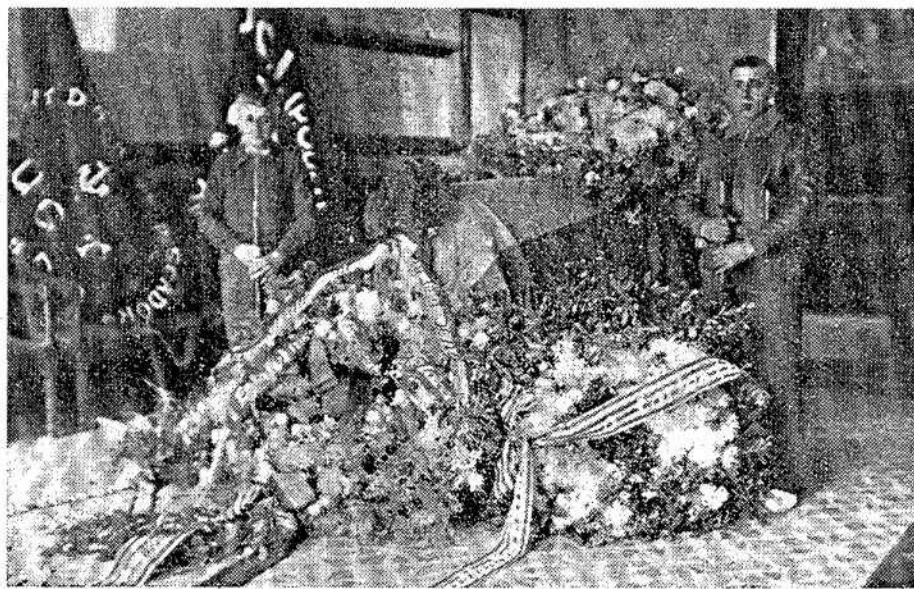
Aquest és el cas del jove vendrellenc retut al camp de lluita; aquest és el cas dels seus familiars. Al caigut la nostra admiració més sincera; als seus la nostra salutació més respectuosa i sentimental.

Com va morir en Carles Altès i Toldrà

El nostre conveí, el jove Carles, de 23 anys d'edat, tot i la seva joventut va sentir dintre seu el deure ciutadà que reclama l'esforç de tots,

Carles Altès i Toldrà

La cambra funerària instal·lada a la Casa de la Vila

L'enterrament. — La comitiva es posa en marxa

Fotos Guixens

i amb aquella valentia que dona la ferma comprensió del deure en hores de necessitat col·lectiva, va allistar-se voluntàriament a la columna Macià-Companys ingressant a la 13 centúria, sortint immediatament vers el front d'Aragó, on com a membre de la Joventut d'Esquerra Republicana de Catalunya va anar a prestar els seus serveis a la Pàtria i a la Revolució.

El dia 2 dels corrents, el nostre volgut company en una forta acció tinguda al front Aragó-Terol, sector sud, a Monte Negro, fou greument ferit, éssent traslladat al Hospital de Cedrillas (Teruel) on tot i els cuidados de la Ciència, moria el dia 4 a conseqüència de la greu ferida sofrida la qual, segons certificat del Dr. Amadeu Martorell, el nostre conveí que es traslladà allí a fi d'embalsamar el cadaver per portar-lo a vila, diu que fou una ferida a la regió temporal dreta, produïda per explosió d'una bala dum-dum i mortal de necessitat.

A Cedrillas fou enterrat, assistint al sepeli tots els seus companys milicians i la quasi totalitat d'aquella població civil.

Arribada a vila la trista nova, de seguida es feren per part de totes les entitats antifeixistes vilatanes, els treballs necessaris per a lograr el trasllat de les despulles del infortunat amic a vila, i lograda la equiesència necessària, sortí vers Cedrillas una comissió composta per el germà del difunt Salvador Altès i Joan Serra, consellers del Ajuntament i representants de la E. R. de C., el Dr. Martorell i J. Domingo (C.N.T.-F.A.I.) i Magí Roviroa i S. Esvertit, del P.O.U.M. els quals es feren carrec del cadaver i el traslladaren a vila, deixant-lo dipositat al saló d'actes de la Casa de la Vila, on hi fou bastida la cambra mortuòria fent-li guàrdia d'honor els milicians Pere Nin, Joaquim Tous, Anton Giralt, Pere Bonsoms i Salvador Esvertit,

Durant aquelles hores fou visitat per in comptables amics i es reberen moltes coronas.

L'enterrament a vila

Tingué lloc aquest a les tres de la tarda del passat dijous i fou la més

important manifestació de dol que ha presenciat la vila, doncs sense incorrer en exageració pot afirmar-se que passaven de dues mil les persones que varen assistir-hi.

Al punt de les tres de la tarda va posar-se en marxa la comitiva que va sortir de la Casa de la Vila i seguí per els carrers de Carniceria, Fermí Galan, Major, Nou, Font de la Menya, Dr. Raventós, Salmiron, Baixada Carretera i fins al Cementiri.

En posar-se en marxa la comitiva els professors tots de la Unió Musical vilatana tocaren d'una manera magistral la emocionant marxa fúnebre de Chopin, que anaren repetint de quan en quan fins arribar al Cementiri, quin ritme i notes punyentes posaven un deix melangios a la concurrència.

Obrien la marxa cinc milicians vilatans amb arma; seguien les despullles del heroi embolcallat el taut amb la bandera catalana i portat a braços per amics del difunt incorporats al moviment actual, els que anaven rellevant-se de quan en quan i donant guarda d'honor una patrulla de la Columna Medrano destacada a Comarruga. Darrera hi anava la orquestra i seguia el dol familiar, compost del pare, germans del difunt i altres familiars, seguint el dol oficial compost per el Consell Municipal en corporació i totes les demés autoritats presidint el Conseller Delegat interí de la Generalitat a Tarragona, en R. Sanahuja. A seguit hi anava una representació dels milicians ferits al front i darrera les delegacions de totes les entitats vilatanes portant les corones i ramells de flors una munió de joves i al seu darrera les respectives banderes amb les directives corresponents, a igual que les delegacions foranes i comarcals, els alumnes de les escoles, a ciné de fons, acompanyats de llurs mestres i mestresses, una comissió dels refugiats a vila i tancava la comitiva un inacabable seguici de ciutadans de la vila i comarca, tant numerosa que bé pot dir-se que hi anaven la quasi totalitat dels homes vendrellencs.

Arribada la comitiva al Cementiri i deixat el taut en lloc ample, es reuní entorn seu la gran gentada, silenciosa i compungida esperant una veu que parlés. Aquesta fou la del president del Centre Republicà Nacionalista en Francesc Arbós, qui en nom del Conseller primer en representació de la Comissió, i també de la família del traspassat, va pronunciar un emocionant i encertat parlament de gracies que tingué la virtut de fer espurnejar les llàgrimes a moltíssims assistents al acte.

Després comença la desfilada retornant a vila. I, entre dues llums d'una tarda serena i calmosa del desembre fred, les despullles del jove Altés Toldrà trobaren el seu lloc de repòs mentre un estel començava a parpellar solitari en mig del blau enfosquit que planava en el zenit damunt la nostra Pàtria.

BANDERA ROJA

Moments difícils, moments d'angoixa, moments de prova, són els que actualment està suportant el nostre poble per a fer correr el veicle del progrés un pas més cap endavant. Cada vegada que la humanitat ha trencat una malla de la cadena que l'endogala, ha tingut que esmarçar la seva sang per a fer tornar roent el tallant del forjador que ha de verificar l'escomesa d'eixamplar l'argolla negra que ens oprimeix la nostra gorja.

La gran lluita que està suportant la nostra pàtria és, en resum, per a portar a terme una transformació social.

Per la nostra part volem assolir una més equitativa igualtat, tant en l'ordre econòmic com en l'ordre humà.

En el sector contrari es lluita per a sostenir totes antigues gerarquies. En el nostre front hi lluiten voluntàriament els fills del poble, entre aquests s'hi trobava el nostre milicià Carles Altés Toldrà.

La seva mort produeix doble sentiment perquè traspassà del pla físic fins a penetrar en el més íntim de les regions espirituals. En front de tanta generositat hi tenim els militars traidors, tota la carcassa negra de les ramificacions de la Espanya feudal, legions de mercenaris i dissortadament també hi tenim alguns fills del poble obligats per la força, a lluitar contra els seus camarades companys de causa, aquests últims aprofitant totes les ocasions per passar-se a les nostres rengles, per fruir del goig de col·laborar en la tasca d'extirpar l'herba venenosa que vol ensenyorir-se de tot el món.

En aquest moment de dolor de la família Altés, a l'expressar-los el nostre pesam, els hi direm que per totes les llars vendrellenques antifeixistes hi ha passat una onada de dolor i refets, el dolor s'ha convertit en odi contra la xusma feixista i en la torra del homenatge en lloc de issar-hi la bandera negra en senyal de dol hi hem içat la Bandera Roja, per continuar la guerra, fins aplastar la bèstia feixista i venjar els seus crims.

F. ARBÓS
President del C. R. N.

En Carles Altés Toldrà es mort

Des de aquest mateix setmanal foren moltes les vegades que les teves gestes havia senyalat amb sincera satisfacció conegut el teu excel·lent comportament; però, jamai podia esperar, i ho dic colpit i amb recança, tingués de cantar la teva heroica davallada.

Coneixia sobradament el teu caràcter de bon-homia i exaltadament patriòtic i res m'estranyà la teva decisió d'ocupar un lloc d'honor en la defensa de les llibertats nostrades.

Amb aquest motiu, ens assabentarem de la teva dissort, la meua humil persona resta fortament dolorida a

l'ensens que una excitació nerviosa niua en mi produint-me sentiments de venjança, enterbolint, pot ésser, la teva gesta plena de noblesa i d'heroicitat i recordava que tu esmentaves en tot moment que l'home ha d'ésser viril en els seus actes, el qual complires abastament donant per l'ideal la sang i la vida.

Descansa en pau, amic Carles, com tots el cridavem, i per sempre el teu record no s'apartarà dels que t'estimavem.

La teva mortal gesta serà eternament llorejada!

PERE BONSONS

Herois; i no egoistes!

Quan un poble vibra per un ideal de llibertat no hi ha força capaç que'l pugui abatre.

Les demostracions de solidaritat que dia rera dia se succeeixen a tots els pobles de la terra nostrada en actes d'acomiadament perpètu dels nostres herois simbòlics caiguts en el front de lluita, palesen d'una manera clara la força moral d'un poble que brega per una humanitat més justa i que, a desgrat de les intrigues que cervells poc escrupulosos posen en joc, no ens serà arrabassada.

Quan no hi ha prejudicis ni castes que divideixen els homes, tot el poble es confon en un mateix sentiment de solidaritat en el qual hom pot constatar amb més cruesa el crim que representa la desigualtat de tracte que han infringit al veritable poble les classes dominants fins als nostres dies.

Sortosament, i degut a la criminal militarada d'uns lacais al servei d'una casta que encara creu amb privilegis tradicionals sense voler fer cas del ritme renovador que fa la història dels pobles, comença una nova fase històrica que si la sabem enfocar i encausar, deixant de banda tot egoisme particular i partidista, ens portarà paulatinament a la fita que anhelem o sia a l'abolició de les classes per a així confondre'ns tots en una veritable redempció humana.

Tots els precedents raonaments ens els suggeria el pas pels carrers de la vila, de la imponent manifestació de dol que acompanyava les despullles mortals d'un heroi que donà la seva vida en defensa de les llibertats del poble.

Al company Altés, víctima del feixisme traidor, el destí li ha assignat la representació heròica dels nostres milicians que en tot moment es juguen la vida perquè les ordes mercenàries no puguin mai més posar els peus en territori d'on ja han sigut foragitats per sempre.

Es veritat que tot un poble movilitzat per un acte de solidaritat humana és un fet que imposa. No per això hem de creure ja complert el nostre deure associant-nos-hi i res més.

Els egoismes que en tot moment encara brollen, ens fan meditar i ens ve a flor de llavi aquella frase que s'ha fet famosa i que ens diu: El tú, que has fet per guanyar la guerra?

Perquè si maldem per un estat de coses més just i més humà i en els llocs de més perill germans nostres do-

nen la vida i s'imposen tota mena de sacrificis i privacions, no és lògic ni humà que nosaltres solsament ens preocupem de les millores, materials que el triomf pressuposa.

Hem de bregar per ordenar el nou estat de coses, treballar tot el que calgui, a costa dels sacrificis que siguin per a que no manqui res del que estigui a l'abast de les nostres possibilitats sense aturar-nos davant de rutines i malentesos caducs i amb voluntat ferma imposar-nos una disciplina rigorosa en tots els ordres de la vida per a fer front al desequilibri produït per aquest gran trasbals que la història ha volgut que en fóssim uns dels principals intèrprets i que, de no saber lo modelar, se'ns demanarien comptes com a poble lliure en un dia no llunyà.

J. C. F.

El P. O. U. M., la situació actual i llur línia política

Els qui encara joves, però que des de aquells temps, primordials, pertanyem a la C. N. T.,—allavors la Confederació no era una central anarquista, com actualment, ja que hi cabien tots els explotats com a tals i políticament, cada u pensava com creia convenient—però vingué la Revolució Russa, i el geni de Lenin, prompte, tingué adeptes arreu del món, i fou quan apareixeren les dues classes de revolucionaris en el món els marxistes-leninistes i els anarquistes, i d'això és el que es deriva l'actual situació.

I, en la nostra guerra civil de classes, que des del 19 Juliol es descapdella a Ibèria, ens trobem, igualment, a un costat els republicans democràtics, i socialistes o sia la social-democràcia i al altre lloc, s'hi troba, la C.N.T.-F.A.I. de tendències anarquistes revolucionàries, i el P. O. U. M., de tendències marxistes revolucionàries.

I en aquesta situació, ens trobem ara després de la crisi de la Generalitat, que la social-democràcia, en un allau de propaganda, que no la creiem tampoc sincera, ha lograt llur objectiu, eliminar del Consell, un partit revolucionari, com és el P. O. U. M. que a la fi és el partit únic que defensa al nostre país la revolució íntegra del socialisme.

Ara, però, ens trobem, està clar que en totes les campanyes periodístiques, es val hom de tots els trucs, i aquí els que han difamat s'han valgut d'aquella célebre frase «Calúnnia que algo queda» i no hi ha dret d'això, però com que un poble com el nostre, atrassat econòmicament, socialment i políticament, i al mateix temps amb un concepte egoista de la matèria, resulta, que aquesta campanya sistemàtica, ha sigut dolenta i contraproduent per la causa que contra el Feixisme defensem.

I una vegada exposat el nostre criteri marxista de les coses, anem a concretar: que si bé la nostra revolució és profunda i lligada internacionalment, hem de sentar el precedent que una de les primeres condicions pel nostre obrerisme és la lluita sindical, ja que políticament no és possible. Tothom al

La desorientació al camp

Com deia en el passat número, no s'han volgut utilitzar d'una forma decidida per la creació del nou ordre revolucionari al Camp, els Sindicats Agrícoles. Mes aviat ha semblat que els han volgut restar atribucions, puix que per endavant se'ls han posat una sèrie de Comissions les quals amb un desconeixement dels problemes agrícoles, han entorpit la regular estructuració dels Sindicats en tots els seus aspectes.

El Decret del 27 d'agost que sortia a la llum amb l'aplaudiment unànim de tots els homes coneixedors dels problemes agrícoles de la nostra terra, ha quedat estancat. Per sortir el Reglament d'aplicació de l'esmentat Decret han estat necessaris dos mesos, i dos mesos més per a sortir el Reglament de la Federació Catalana de Sindicats Agrícoles. Els estatuts dels Sindicats Agrícoles Locals i de les Federacions Comarcals, encara no han donat fé de vida, constituint-se per altra part les comissions d'Abastos en els pobles que, d'una manera equívoca fan en molts llocs la guerra als Sindicats. Sembla, a molts pobles, que la comissió d'Abastos del Consell municipal i el Sindicat Agrícola, siguin dugues coses que no liguin que juntar els seus interessos per la revolució, puix la comissió d'Abastos diu que el Sindicat no pot vendre els seus fruits i el Sindicat per altra banda diu que és lliure de fer les seves vendes i intercanvis.

Les dugues Centrals Sindicals existents (U. G. T. i C. N. T.) no s'han preocupat d'aquest problema vital, han corregut pels pobles d'una manera desesperada en recerca de parròquia i es dona el cas en molts pobles que, comerciants i tota classe d'intermediaris han ingressat en aquestes organitzacions, i enrolats en la Comissió d'Abastos posen totes les energies en 'esgavallar' els Sindicats (garantia única de la revolució) afavorint per altra part en el que poden, als tenders i comerços particulars de la localitat.

Tot juntat a la tivantor originada en moltes poblacions on molt recentment s'han constituït les organitzacions C. N. T. i U. G. T., no pas perquè sentin ni uns ni altres cap simpatia amb els ideals que cada una de les esmentades organitzacions defença, si no que l'ingrés a una d'aquestes en molts pobles ha sigut solsament per a fer la contradicció al Sindicat de la Unió de Rabassaires que acabaven amb tots els interessos particulars. I si els primers han oblat per ingressar a la U. G. T., els segons han creat la C. N. T. o al revés, donant-se el cas que ressucita en els pobles aquella política rastrea dels de dalt i dels de baix, que no deu ni pot (després del canvi que s'opera amb la revolució) persistir.

Alguns individus en molts pobles creient-se que l'estat actual era cosa de festa major, han canviat ja dues o tres vegades d'una organització a l'altra; molts d'ells, per a conservar la seva revolució, que consisteix en vestir amb un mono o qualsevulla cosa estranya, anar a pendre cafè amb escopeta i cobrar setmanalment un sou per a poguer continuar la seva revolució, no volen sapiguer que els milicians és al front on fan falta, i que a la reraguarda la revolució es fa treballant, conreuant les terres, enfortint les comunitats de pagesos i acabant amb els intermediaris, que ja no existirien si aquests individus no s'haguessin cregut que la revolució es fa corrent amb cotxe per carretera sense sapiguer moltes vegades la feina que va a fer-se.

Per acabar amb tot apuèst estat de coses, és necessari que tots els homes vertaders revolucionaris, els que ens donem compte que al front moren abraçats republicans, comunistes, socialistes i anarquistes, passem per sobre totes les tendències, unim tots el nostre esforç per crear l'ordre revolucionari que les necessitats del moment necessiten.

FRANCESC COLET i VENTURA

Roda de Barà, Desembre del 1936.

Sindicat Unic, econòmicament, i políticament cada u amb el seu criteri.

I sobre aquesta campanya que la creiem difamatòria, nosaltres creiem que no hi ha diet a tants atacs a un partit on, com els altres, te un rengler d'heroies i víctimes com Maurin, Pedrola, etc. etc.

I sobre llur posició actual del partit se l'acusa cínicament per que fa una campanya clara de la revolució socialista.

Nosaltres diem: Cada u amb criteri llur, amb la democràcia burgesa altres, amb confussionis me, però nosaltres creiem, que es lluita per un nou món. I això els obrers conscients creiem que és el triomf del Socialisme, i que la posició del P. O. U. M. d'oposició revolucionària, és la salut de la propia Revolució.

Un obrer conscient

La riquesa nacional dels pobles de la Unió Soviètica

Territori, riqueses naturals i població

Rússia que abans de la Revolució del 1917 era un dels països més atressats del món en tots els aspectes, ha sapigut, amb un magnífic i admirable esforç—gràcies a la Revolució del 1917 i a les grans dots dels seus dirigents posar-se quasi be al cap de tots els països del món sencer i és al davant indiscutiblement de tots els països d'Europa.

La U. R. S. S. és l'únic país que dintre de les seves fronteres pot viure i prosperar sense necessitat de res ni de ningú.

Ei dia en que no pesi sobre ella la amenaça dels seus molts enemics i que tot el seu esforç el pugui dirigir al benestar dels seus ciutadans la U. R. S. S.

Rafael Escofet i Mañé

METGE

ESPECIALISTA EN PARTS
MALALTIES DE LA DONA I NENS

Dialèrmi, Raigs ultra-violeta, Electroteràpia, Massatge vibratori

RAIGS INFRA-ROIGS

Visita de 11 a 1, de 3 a 4 i de 7 a 8. Diumenges, de 9 a 12

TELÈFON 49 R

VENDRELL

La Setmana de l'Infant

Sota el Patronatge de la Generalitat de Catalunya

Del 1 al 7 de Gener

JOGUETS

Extens i variat assortit

Valentí Carné

SALMERON, 11 - LLIBRERIA

serà sens cap dubte en poc temps el país més feliç del món.

La Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques ocupa un territori de 21 353.000, de quilòmetres quadrats, dita superfície representa la sisena part del món. La longitud de les seves fronteres és de 65.000 quilòmetres, dos terços són fronteres marítimes i un terç són fronteres continentals.

El territori de la U. R. S. S. és molt ric en rius i llacs, la longitud dels seus 40 rius és de 76.706 quilòmetres, set dels seus més grans llacs i els seus dos mars interiors (el mar Caspi i el d'Aral) ocupen una superfície de 580 000 quilòmetres quadrats o sigui 100.000 quilòmetres quadrats més que tot el territori d'Alemanya.

La superfície dels boscos de la U. R. S. S. és de un billó de hectàrees, el que representa aproximadament un terç de la superfície del bosc de tot el món.

Les seves reserves en fusta estan calculades en 51 billons de metres cúbics.

Les seves reserves en turba situades sobre el seu territori, són enormes, les turberes de la U. R. S. S. ocupen una superfície de 57 milions d'hectàrees les seves reserves són de 77.477.000.000 de tonelades.

Les terres conreades de la U. R. S. S. representen una superfície de 223.9 milions d'hectàrees de les que n'hi ha 2 milions en jardins i hortalisses.

La potència en energia dels seus rius alcança 210 milions de kilowats, per

la potència de la seva força hidro enèrgica la U. R. S. S. és el primer país del món.

La Rússia del Zar no posseïa ni una sola central o instal·lació hidro elèctrica, en que la potència alcançés els 1000 Kilowats; avui Rússia te més de 300 centrals hidro-elèctriques d'una potència total de 57 milions de kilowats estant actualment en construcció.

Les reserves d'hulla de la U. R. S. S. estan valorades en 1.200 billons de tonelades. Pel carbó la U. R. S. S. és el segon país del món, classificant-se, darrera els Estats Units.

Les reserves totes de petroli de la U. R. S. S. són de 3 200 milions de tonelades, (éssent les reserves mundials de 9 a 10 billons de tonelades).

La U. R. S. S. posseïx doncs més del 30 per 100 de les reserves mundials.

Per les reserves de petroli la U. R. S. S. és el primer país del món.

La U. R. S. S. posseïx en el seu subsol 55 billons de tonelades de carburants.

Les reserves en minerals de ferro són valuades en 10 612 milions de tonelades sobre les quals 800 mil milions de tonelades estan en explotació. Pel mineral de ferro la U. R. S. S. és el primer país del món.

El subsol de la Unió Soviètica encloou milions de tonelades de coure, de plom, de zinc, d'estany i de níquel.

Per l'extracció de l'or la U. R. S. S. ha guanyat el segon lloc del món.

Traduït per JOSEP FOIX I ROMEU de «Le Journal de Moscou»

INFORMATIVES

COMARCALS

Calafell

El prop-passat dissabte dia 12 dels corrents tingué lloc a la magnífica sala del Sindicat Agrícola, un miting d'orientació agrària; feren ús de la paraula els companys Antoni Sardà del Secretariat Agrari del P. O. U. M.; Ricard Garriga, de Tarragona i Josep Comabella, de Lleida.

Els tres oradors versaren sobre la situació actual del camp i la posició del P. O. U. M.

Tots foren molt aplaudits per la nombrosa concurrència que omplena el local.

ROVIRA

Bellvei del Penedès

No ha causat gaire bona impressió en aquest poble l'ingrés de Josep Torrents en P. U. C. doncs ha decepcionat a tots els seus antics companys tant del P. O. U. M. com de la Unió de Rabassaires.

Es curiós de remarcar que no l'ha seguit cap company d'aquesta localitat.

Han marxat al front a lluitar contra la canalla feixista vuit companys, tots ells del P. O. U. M.

Diumenge passat dia 13 dels corrents, tingué lloc en aquest poble, a la espaiosa sala del Sindicat Agrícola, un gran miting del P. O. U. M.

La sala s'omplena a vessar assistint a l'acte molts treballadors de les rodalies.

Obrí l'acte en nom del Comitè local el company Josep Solé Manyé, el qual cedí la paraula al camarada Sardà, qui tractà de la qüestió agrícola.

A continuació parlà Ricard Garriga, referint-se a la vida del milicià al front i a la dels homes de la reraguarda; feu una crida a tots els treballadors per tal de fusionar la C. N. T. i la U. G. T. en un Sindicat Únic Nacional.

El company Comabella feu un documentat discurs dels diferents moviments revolucionaris internacionals i nacionals, acabant el seu parlament fent una exposició de les consignes del P. O. U. M. i de la J. C. I., consignes netament marxistes i revolucionàries.

Tots els oradors foren llargament aplaudits.

A. KIN

Pobla de Montornès

El passat dissabte dia 19 dels corrents es va celebrar un miting organitzat per la Secció local del P.O.U.M.

Va presidir el company Josep Solé i varen fer ús de la paraula els camarades Ramon Gràcia, secretari Regional de l'Aragó; Maria Montserrat de la J. C. I. del Vendrell, i Josep Comabella del P.O.U.M. de Lleida.

Va assistir a l'acte nombrosa concurrència. El públic va aplaudir amb entusiasme les consignes llançades pels oradors, demostrant la seva identificació amb elles.

SOLÉ

Llorenç del Penedès

F. C. Llorenç, 3

«Serra Cames» Vilafranca, 2

El passat diumenge es celebrà al camp nostre, aquest partit de futbol que resultà força interessant, acabant amb la victòria local per 3 gols a 2.

El públic que era molt nombrós sortí satisfet de l'encontre per el joc emprat pels dos bàndols, noble i correcte.

Els gols locals foren entrats per Jané Benach II i Orpí.

L'arbitratge de Palau fou imparcial.

El F. C. Llorenç es presentà així: Sunyer; Calvet, Guasch I; Romagosa, Orpí, Guasch II, Figueres, Jané, Benach, Miqueló i Sonet.

P. de la Celia

El Comitè local de la Joventut Comunista Ibèrica ha obert una subscripció, el fruit de la qual el dedicarà en la creació d'un Servei d'Enllaç entre la nostra vila i els companys de la mateixa que lluiten al Front.

Companys: Ajudeu-nos amb el vostre donatiu.

	Pessetes
Suma anterior	566'80
Cooperativa «La Reforma».— Llista n.º 3	
Rosalía Caralt	1
Josep Galimany	1
Joan Jané	1
Rafel Güixens	1
Salvador Batet	1
Pau Güixens	1
Ernest Rocías	1
Anton Nin	1
Josep Domingo	1
Gertrudis Serramià	1
Isidre Romeu	1
Cooperativa de Paletes	12
A. Miret	0'50
Josep M.ª Fabré	3
Anton Freixes	1
Magí Trillas	2
Joan Nin	1'50
POUM, de Bellvei	25
Salvador Mata	2
Anton Sans	3
Josep Estalella	1
Josep Castells	2
Pere Montserrat	1
Josep Recasens Bové	2
Jaume Figueras	1
Josep Arbós	1
Maria Montserrat	1
Pere Tarrès	1
Rafel Jané	1
Josep Coral	1
Maria Mulet	1
Club d'Esports.— Llista n.º 5	
Gregori Aloy Carreras	1
X. X.	1
Joan Carné	1
Narcís Solé	1
J. Bové	1
Paco Carné	1
Francesc Calvet	1
Ramon Bó	1
B. Ferret	1
Pere Bové	1
F. Nadal	2
Centre Republicà.— Llista n.º 5	
Angel Martorell	1
Anaclet Bergés	1
Amadeu Trillas	2
Salvador Esvertit	1
Jaume Romeu	5
Café Duval.— Llista n.º 3	
Josep Gay	2
Jaume Marcé	1
Anton Martorell	2
Josep Recasens, Ramon Molet, Elias Vallés, Francisco Esteve, Vicens Villoro i Joan Olivé, companys milicians del Front de Lècera	25
	692'80

Es reben donatius als llocs següents:

Club d'Esports
Centre Republicà
Café Duval
Impremta Ramon

i tots els dies, de 7 a 8 de la vetlla al local del P. O. U. M.

Ciudadans, Obrers, Camperols i Antifeixistes tots: Esperem el vostre donatiu!

NOTA: Si hi ha algú que hagi donat i no sigui a les presents llistes que ho comuniqui rapidament a la Joventut Comunista.

Un record dels absents

El Socors Roig del P. O. U. M. ha rebut una carta signada pel company Joan Baldrís en la qual ens diu en representació de tots els venedrells que lluiten al front d'Aragó sector Osca, que ja que ells no varen poder assistir-hi com era el seu desig a l'enterrament del company Carles Altés i Toldrà, donem en nom seu el pesam a la família Altés-Toldrà.

Queden complaguts.

Lloable decisió

La Secció Recreativa de la Cooperativa «La Reforma» entenen que en les hores que vivim avui cal demostrar plena solidaritat amb els refugiats i les milícies antifeixistes, ha pres l'acord de deixar íntegra la recaptació d'una mensualitat seva a favor de les mentades necessitats.

Automòbils i Motos

Matriculació, permisos, revisions, traspassos i tributació.

Títols de xofer de tota classe

Contribucions i de motorista

Altes, baixes, traspassos, declaracions i pagament de tributs. LLIBRES DE VENDES.

Assegurances

Accidents del treball, incendi, individual, responsabilitat civil, robatori, etc.

P L A N A

Garrofes, 17 - Telèfon, 3

Aparatós accident d'automòbil

Dilluns passat quan els reporters de guerra dels confreres «La Humanitat» i «Última Hora» Josep Aymamí-Serra i Agustí Centelles es dirigien en automòbil a Madrid, en arribar prop de la vila i a conseqüència d'una falsa maniobra per a salvar un obstacle, l'auto va despistar-se de la carretera i topà contra una paret, i en rebotar donà dues voltes quedant travessat en mig de la carretera.

Els companys Aymamí i Centelles sofriren algunes ferides per la trencadissa de vidres i megullament general, Garcia, que conduïa, resultà il·les.

Els lesionats foren assistits a vila i curats de primera intenció al dispensari, éssent després traslladats a Barcelona amb un cotxe ambulància.

Tot i que el cotxe quedà talment destrossat sortosament tenim entès que les ferides no son de importància.

No cal dir com lamentem l'accident i com celebrarem el ràpid guariment dels ferits.

Espectacles

Programes per demà tarda i nit i dilluns a la tarda.

Tívoli.—La comèdia «La Novia Secreta», una cinta musical, la notable producció nacional «El secreto de Ana Maria» i un dibuix Popey.

Casal Obrer.—Un dibuix còmic, la cinta «La Novia Secreta», el film d'aviació «Alas en la noche» i una musical.

Dilluns sessió vermú al Tívoli amb «Sensas secretas», «Lobos de mar» i un dibuix.

Totes aquestes sessions seran amenitzades per la orquestra.

Registre Civil

Naixements: Una nena filla de Ferrán Plana Saperas i de Carme Calbet Cornellà, Barcelona Alta, 28.

Matrimonis: Josep Escarré Miró amb Maria Aymerich Niu.

Defuncions: Carme Navarro Sala, 63 anys, Major, 6; Josep Pagnauel Clemente, 11 anys, Sanatori Marítim.

IMP. RAMON RAMBLA 4 DE MARÇ - VENDREU

Dr. Martorell Vidales

METGE I ODONTÒLEG

Visita al Vendrell

Cada dia al matí
Els dimecres tot el dia

Doctor Robert número 14

TELÈFON 57

Visita a Barcelona

Cada dia a la tarda de 4 a 7
Els dimecres no visita

Menéndez Pelayo, 84, pl. 2ª (abans Torralba de l'Oliva)

TELÈFON 80555

NOVES

Gran Miting del P.O.U.M.

Par assistir al miting que demà al matí celebrarà el P. O. U. M. al Teatre Olímpia de Barcelona, s'ha organitzat un tren especial que sortirà de Reus i per assistir-hi cal sortir de vila amb el tren de quarts de vuit.

Els companys Castells i Saperas son els encarregats de fer les inscripcions, éssent el preu d'inscripció: homes 5'50 ptes. i dones 4 ptes.

Secundant una subscripció

La Junta del Sindicat d'Oficis Varis assabenta als seus afiliats que te oberta una subscripció setmanal Pro-Refugiats en el seu local social.

Tots els dies de 7 a 8 de la vetlla i de 11 a 1 del diumenge, es rebran donatius.

Complint un encàrrec

La família del dissortat company Carles Altés i Toldrà, ens prega que per mitjà de les nostres planes donguem les seves més sentides gràcies als incomptables amics que els han tramès llur pesam, així com també a les moltes entitats que'ls han oficial amb tant sensible motiu, doncs els és impossible correspondre un a un com fora el seu desig, remerciant a tots llurs demostracions de bon afecte.
